

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 27135/2023
11.07.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Биљана М. Јовановић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Нишу, ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1306/2023 од 29.06.2023. године, у седници одржаној 11.07.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1306/2023 од 29.06.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1306/2023 од 29.06.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 20338/21 од 05.12.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је тужилац на основу одржаја стекао право својине на кат. парцели ... КО ... у површини од 23,61 м², у ..., потес/улица ..., уписаној у Лист непокретности ..., што би тужена била дужна да призна и трпи да се тужилац на основу пресуде као исправе подобне за упис може уписати као носилац права својине у надлежном катастру непокретности и свим другим евиденцијама о непокретностима. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка исплати 9.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1306/2023 од 29.06.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП), као и допуну ревизије коју као неблагоприятно изјављену ревизијски суд није разматрао.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...10/23-други закон), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП. Предмет тужбеног захтева је утврђење права својине тужиоца на основу одржаја на кат. парцели ... КО ... у површини од ... м², уписане у Листу непокретности ..., што би тужена Република Србија била дужна да призна и трпи да се тужилац на основу пресуде као исправе подобне за упис може уписати као носилац права својине на овој парцели пред надлежним институцијама. Према утврђеном чињеничном стању предметна кат. парцела формирана је у поступку израде катастра непокретности спајањем кат. парцела .../... и кат. парцеле .../... КО ..., које су од 1980. године биле уписане као власништво непарничара ББ, ВВ и ГГ, са одређеним уделима, а пре тога на њиховог претходника ДД. Након формирања, предметна кат. парцела уписана је у Лист непокретности ... КО ... као њива прве класе на овде тужиоца као држаоца, облик својине приватна, удео 1/1. Саслушње сведока утврђено је да је тужилац купио њиву 1995. године од неке жене и да га од тада нико није узнемиравао у коришћењу те њиве. Уговор о куповини није приложен. Република Србија никада није била уписана као носилац права својине на предметној непокретности у листу непокретности. Полазећи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су закључили да је тужбени захтев неоснован због недостатка пасивне легитимације на страни тужене Републике Србије јер није уписана у листу непокретности као власник, односно носилац права својине на предметној кат. парцели.

По оцени Врховног суда, имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и дате разлоге о основаности тужбеног захтева који се тичу пасивне легитимације, у овом случају нису испуњени услови за примену института посебне ревизије из члана 404. Закона о парничном поступку. Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, за уједначавањем судске праксе, нити је потребно ново тумачење права у погледу примене члана 28. Закона о основама својинско правних односа (који се односи на стицање права својине по основу ванредног одржаја), већ се то питање решава зависно од конкретне чињеничне и правне ситуације. У конкретном случају, Врховни суд је нашао да су нижестепени судови према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донели одлуку у складу са правним ставовима израженим кроз одлуке Врховног касационог суда и Врховног суда, при чему се уз ревизију не прилаже одлуке којима би се указивало да је у истој чињеничној и правној ситуацији другачије примењено материјално право.

На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 05.11.2021. године, а вредност предмета спора 5.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник веће – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**